

РЕШЕНИЕ

№ 707

гр. София, 07.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 02.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **8000** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – 161 от ДОПК.

Образувано е по жалба на „Екуипмънт Трейд 2020” ЕООД, [населено място], [улица], ет. 4, ЕИК[ЕИК], срещу Ревизионен акт № Р-22221020001170-091-001 / 23. 07. 2021 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., потвърден с Решение № 599 / 26. 04. 2022 г. на директора на Дирекция „ОДОП” – С..

В жалбата се излагат съображения, че обжалвания ревизионен акт /РА/ е незаконосъобразен, поради неправилно прилагане на материалния закон, тъй като били налице реално осъществени облагаеми доставки. Счита, че не е налице недобросъвестно поведение от негова страна. Моли да се отмени оспорения РА. Не взима становище в хода на делото по същество.

Ответникът - директора на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика - С., чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22221020001170-020-001 от 28. 02. 2020 г., изменена със ЗВР № Р-22221020001170-020-002 / 12. 05. 2020 г., ЗВР № Р-22221020001170-020-003 / 10. 06. 2020 г. и ЗВР № Р-22221020001170-020-004 / 29.

06. 2020 г., издадени от М. К., на длъжност началник сектор „Ревизии“ (оправомощена със Заповед № РД-01-128 / 18. 02. 2020 г. на директора на ТД на НАП С.), е възложено извършването на ревизия на „Екуипмънт Трейд 2020“ ЕООД, за определяне на задълженията по ЗДДС за периода 12. 02. 2019 г. – 30. 11. 2019 г. Със Заповед № Р-22221020001170-ЗИД-001 / 13. 08. 2020 г. на изп. директор на НАП е удължен срока за извършване на ревизията до 14. 11. 2020 г., като съответно е издадена заповед за изменение на ЗВР № № Р-22221020001170-020-005 / 14. 08. 2020 г. от органа възложил ревизията.

Със Заповед № Р-22221020001170-023-001 / 28. 10. 2020 г. ревизионното производство е спряно и съответно впоследствие възобновено със Заповед № Р-22221020001170-143-001 / 01. 02. 2021 г. на М. К.. Ревизията е следвало да завърши до 17. 02. 2021 г.

Резултатите от ревизията са обективирани в Ревизионен доклад № Р-22221020001170-092-001 / 05. 03. 2021 г.

В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК не са постъпили писмени възражения.

Ревизията е приключила с Ревизионен акт /РА/ № Р-22221020001170-091-001 / 23. 07. 2021 г., издаден от органа възложил ревизията и ръководителя на ревизията, като е връчен на електронен адрес на същата 08. 11. 2021 г.

С жалба вх. № 53-06-9059 / 18. 11. 2021 г., е оспорен РА по административен ред.

Със споразумение между страните (стр. 171 на гърба) е продължен срока за произнасяне от страна на решаващия орган с до 3 месеца.

С решение № 599 / 26. 04. 2022 г. на директора на Дирекция „ОДОП“, оспорения РА е потвърден. Решението е връчено на 12. 07. 2022 г.

С жалба вх. № 53-04-648 / 26. 07. 2022 г., издадения РА е оспорен и по съдебен ред.

С атакувания в настоящото съдебно производство Ревизионен № Р-22221020001170-091-001 / 23. 07. 2021 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., потвърден с Решение № 599 / 26. 04. 2022 г. на директора на Дирекция „ОДОП“ – С., на жалбоподателя „Екуипмънт Трейд 2020“ ЕООД, [населено място], са определени задължения по ЗДДС в общ размер на 389 699,95 лв., както и лихви в размер на 82 172,74 лв. по 39 бр. фактури издадени от „Лава Електроникс“ ЕООД. Освен това с издадения РА са оспорени като реално извършени от страна на жалбоподателя доставки към „Агромонтаж“ ЕООД и „А. I. OF W. F.“ I.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Обжалва се в срок, подлежащ на обжалване ревизионен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Обжалваният ревизионен акт, е издаден от компетентен орган в кръга на определените му в закона правомощия. Видно е, че РА е подписан с електронен подпис, като по делото са представени доказателства за наличието на квалифициран електронен подпис на ревизиращия екип, поради което не са налице основания за прогласяване на нищожност на РА.

При издаването му не е допуснато твърдяното от жалбоподателя нарушение на материалния закон.

Съдът счита, че на са налице доказателства по делото, установяващи реалността на извършените доставки, по които се претендира правото на признаване на данъчен

кредит.

По отношение на доставките от „Лава Електроникс“ ЕООД:

С оспорения РА, е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 389 699,95 лв. по 39 бр. фактури подробно описани в РД, издадени от „Лава Електроникс“ ЕООД, от които 35 с предмет на доставка „авансови плащания“ и 4 с предмет „стоки“ - лицензи за телекомуникационен сървър – общо 498 броя /фактури с №[ЕГН]/20.07.2019 г., №[ЕГН]/23.09.2019 г., №[ЕГН]/30.10.2019 г. и №[ЕГН]/22.11.2019 г./.

От страна на жалбоподателя са представени доказателства, че фактурите са платени изцяло по банков път. Към фактурите е представено Рамково споразумение за доставка на техническо оборудване от 05.02.2019 г., съгласно което изпълнителят поема да доставя телефонни централи, телефони, процесорни и интерфейсни платки за телефонни централи, софтуерни продукти и лицензи и др., като стойността на поръчките не следва да е по-малка от 500 000 евро годишно, като срокът за доставка е до 9 месеца след извършване на окончателното плащане. Представени са ценовите оферти на доставчика с единична цена за всеки вид предлагана стока и заявките за конкретно техническо оборудване от жалбоподателя. Видно е, че са заявени за доставка общо 1001 броя „Mini IP PBX“ телефонни централи и 498 лицензи за телекомуникационен сървър. Представени са и таблици-приложения, в които са посочени серийните номера и ключовете за активиране на електронните лицензи за комуникационен сървър, като е посочено, че начинът на предоставяне на лицензите е по електронен път.

От съдържанието на фактурите, ревизиращият екип е приел, че доколкото в издадените фактури за доставка на лицензи за телекомуникационни сървъри не са приспадани авансови плащания, то всичките фактури с предмет „аванси“ са във връзка с доставка единствено на телефонните централи. Изчислено е, че фактурите за аванси възлизат на 1 569 725,83 лв., без ДДС, която сума значително надхвърля цената на телефонните централи съгласно ценовите оферти и заявките, без ДДС /1 068 777,00 лв./.

При извършена насрещна проверка на „Лава Електроникс“ ЕООД, са представени също така фактури за произход на лицензите за телекомуникационен сървър, издадени му от „Оптима Бизнес Груп“ ЕООД и „Профимпекс“ ЕООД, приемо-предавателни протоколи, разменена електронна кореспонденция с жалбоподателя, счетоводни регистри и писмени обяснения от управителката Ж. И.. Съгласно тези обяснения, основният предмет на дейност на дружеството е търговия на едро с телекомуникационни продукти, като дейността се извършва от управителя. Сочи се, че спецификациите на централите и серийните номера на лицензите за комуникационен сървър са изпратени на „Екуипмънт Трейд 2020“ ЕООД по електронен път – чрез имейли, като по този начин е станало предаването на лицензите. Посочва се още, че доставки на телефонни централи „Mini IP PBX“ все още няма, доколкото неговият доставчик „Оптима Бизнес Груп“ ЕООД има затруднения при вноса на стоките от Китай във връзка с пандемията от корона вируса. В хода на ревизията са предприети действия по извършване на насрещна проверка на предходния доставчик „Оптима Бизнес Груп“ ЕООД, но същият не е открит, като искането е връчено чрез прилагане към досие, но не са представени документи. Констатирано е, че посоченото дружество е с прекратена регистрация по ЗДДС, считано от 11.11.2019г.

По отношение на „Профимпекс“ ЕООД /дерегистриран по ЗДДС от 14.03.2019 г./, приходните органи са установили, че при извършената ревизия на „Лава Електроникс“ ЕООД, приключила с РА №Р-22221019002759-091-001/21.04.2020 г., доставките от този доставчик не са признати като реално осъществени, съответно спрямо ревизираното лице не е признато правото на приспадане на данъчен кредит по фактурите, издадени от този доставчик, в т.ч. и процесните такива. При извършената насрещна проверка, „Профимпекс“ ЕООД е представило Рамково споразумение от 11.02.2019 г., идентично на това, сключено между прекия доставчик и ревизираното лице и фактури с предмет аванси и лицензи за телекомуникационен сървър, но не са представени ценови оферти, заявки, документи за произход, разплащателни документи и др.

В представените ценови оферти от всеки във веригата от доставчици, в т.ч. и ревизираното лице, не е посочен производител на телефонните централи и лицензите за телекомуникационни сървъри. Такъв не е посочен и в нито един друг документ по преписката. Сочи се, че при извършване ревизията на място в офиса на ревизираното лице, негов представител устно е посочил, че лицензите били произведени от „Т. Г.“, Х. К., но не са представени доказателства в тази връзка, нито в дневниците на предходните доставчици са налице фактури от китайски дружества.

Предвид факта, че доставка на мини телефонни централи въобще няма /има само авансови плащания/, а по отношение на лицензите за телекомуникационен сървър не е доказан произход, е дало основание на приходните органи да посочат, че ревизираното лице, не може да не знае, че участва в привидни сделки, поради което е отказано правото на приспадане на данъчен кредит.

Съдът намира тези изводи за правилни и законосъобразни.

Видно е, че по-голямата част от фактурите, издадени от „Лава Електроникс“ ЕООД са за извършени авансови плащания от ревизираното дружество за бъдеща доставка на телекомуникационно оборудване - 1001 броя „Mini IP PBX“ телефонни централи и 498 лицензи за телекомуникационен сървър във връзка със сключено на 05.02.2019 г. рамково споразумение между двете дружества, като е договорено стоките да бъдат доставени до 9 месеца след заплащане на стойността им, т. е. от последното плащане.

Съгласно същото рамково споразумение страните са се съгласили, че изпълнителят „Лава Електроникс“ ЕООД ще доставя техническо оборудване и офис техника за сума, не по-малка от 500 000 евро годишно, като елементите на доставката са изброени най-общо, а именно: телефонни централи, телефони, процесорни и интерфейсни платки за телефонни централи, софтуерни продукти и лицензи и други периферни и телекомуникационни устройства, резервни части и аксесоари, без да са вписани технически спецификации на стоките. Според споразумението (чл. 7) възложителят изготвя писмена заявка, придружена от техническа спецификация, като изпълнителят се задължава да представи ценова оферта в срок (чл. 8), не по-кратък от 5 работни дни от получаване на заявката. Въз основа на тази оферта между страните се сключва договор (чл. 9), като същата става неразделна част от същия. Договорът се счита изпълнен след подписване на приемо-предавателен протокол от възложителя. Т.е. изрично в рамковото споразумение се посочва, че между страните ще бъдат подписвани отделни договори, като дължимата цена ще бъде определена в ценова оферта към всеки от договорите, но такива договори не са налице по преписката, нито някоя от страните твърди, че такива са сключвани. Налице са само изготвените ценови оферти, както и заявките, отправени от жалбоподателя, които вече съдържат

конкретен вид и модел на поръчаната техника, като с 3 заявки №1/11.02.2019 г., №2/01.04.2019 г. и №3/20.06.2019 г. са заявени общо 1001 броя телефонни централи „Mini IP PBX“, а със заявки №4/ 15.07.2019 г. и №5/16.09.2019 г. са поръчани общо 498 лицензи за телекомуникационен сървър.

Никъде обаче няма данни за производител и година на производство, като такива данни не са налице и в сключеното рамково споразумение между жалбоподателя и крайния клиент – американското дружество „A. I. OF W. F.“ I.. Такава информация отсъства и в сключените рамкови споразумения между прекия доставчик и неговите доставчици - „Оптим Бизнес Груп“ ЕООД и „Профимпекс“ ЕООД.

В случая прекият доставчик е издал на жалбоподателя фактури за авансово плащане на стоки - телефонни централи „Mini IP PBX“. /35 на брой/, но не се установява получаване на стоки от този вид въобще от ревизираното дружество, макар, че са изтекли 9 месеца от последното окончателно плащане, извършено с фактура №[ЕГН]/29.10.2019 г. и макар, че рамковото споразумение е изтекло към 05.02.2021 г., доколкото изрично в чл. 2 от него се сочи, че същото е сключено за срок от 2 години.

Съгласно ценовите оферти, цената на телефонни централи без ДДС е 1 068 777 лв., а в случая стойността на заплатените аванси съобразно фактурите възлизат на 1 569 725,83 лв., без ДДС. В същото време липсват и твърдения за реално доставени стоки, а напротив - сочи се, че доставка на стоки от този вид не е налице и към настоящия момент. Като причина за неизпълнение на договора се посочва забавяне на доставките от производителя, който бил от Китай, но по преписката липсват каквито и да било данни, удостоверяващи кой в действителност е този производител и къде е установен.

От органите по приходите е установено, че „Лава Електроникс“ ЕООД не е имало възможността да достави стоки телефонни централи „Mini IP PBX“, както в момента на извършването на авансовите плащания от страна на жалбоподателя, така и в някой от следващите данъчни периоди, нито пък е имало възможността да достави и въобще е доставило лицензите за комуникационен сървър.

При насрещните му проверки „Лава Електроникс“ ЕООД представя фактури за произход на лицензите за телекомуникационен сървър, издадени му от „Оптим Бизнес Груп“ ЕООД и „Профимпекс“ ЕООД.

По данни от информационния масив на НАП обаче е установено, че е в дневника за покупки на „Профимпекс“ ЕООД за периода от м. 02.2019 г. до м. 03.2019 г., когато дружеството е deregистрирано по ЗДДС, фигурират фактури за извършени авансови плащания към едно единствено дружество – „Тетранекс“ ЕООД.

От своя страна в дневниците си за покупки за периода от м. 02.2019 г. до м. 05.2019 г., „Тетранекс“ ЕООД също декларира фактури с предмет аванси от „Фифи Строй“ ЕООД, като при проследяване на веригата от доставки не се установява юридическо лице, декларирало/осъществило внос на стоки от естеството на процесните от Китай.

В дневника за покупки на „Оптим Бизнес Груп“ ЕООД, което дружество не се открива на обявления от него адрес за кореспонденция в хода на извършената му насрещна проверка в настоящата ревизия, за периода от м. 02.2019 г. до м. 11.2019 г., когато дружеството е deregистрирано по ЗДДС, са отразени фактури за покупка на стоки /неконкретизирани/ и аванси от „Глен Партнърс“ ЕООД, както и от фактури за аванси „Глобал Руфинг Систем“ ЕООД и двете дружества рискови и deregистрирани по ЗДДС лица.

На „Глен Партнърс“ ЕООД е извършена ревизия за периоди, относими с процесните, приключила с РА №Р-22221019003605-091-001/27.01.2020 г., при която по отношение

на декларираните продажни фактури е направен извод, че не са осъществени реални доставки, като е приложен чл. 85 от ЗДДС. При проследяване и на тази верига от доставки не се установяват покупки от лица, установени в Китай – сочен като държава, в която се намира неизвестният производител.

Видно е също така, че по отношение на „Лава Електроникс“ ЕООД също са проведени две ревизионни производства по ЗДДС, напълно относими към процесните периоди, а именно от м. 12.2018 г. до м. 03.2019 г. - ревизия, приключила с РА №Р-22221019002759-091-001/21.04.2020 г., при която декларираните доставки от „Профимпекс“ ЕООД са оспорени като реални и съответно на ревизираното лице е отказано правото на данъчен кредит по всички фактури, издадени от този доставчик. Издаденият РА е потвърден с Решение №1855/07.12.2020 г. на директора на Дирекция „ОДОП“. При втората ревизия по ЗДДС с обхват от м. 04.2019 г. до м. 12.2020 г., приключила с РА №Р-22221021002965-091-001/27.01.2022 г., ревизиращите органи са приложили чл. 85 по ЗДДС спрямо всички продажни фактури, в т.ч. и тези, издадени към „Екуипмънт Трейд 2020“ ЕООД, както и са оспорили реалността на покупните фактури, издадени от „Оптима Бизнес Груп“ ЕООД, поради неговото неоткриване и непредставяне на изисканите доказателства. Издаденият РА е потвърден с Решение №771/19.05.2022 г. на директора на Дирекция „ОДОП“.

В хода на настоящото производство от страна на съда са изискани от ответника заверено копие двата издадени РА на „Лава Електроникс“ ЕООД, решенията по административно оспорване, дневниците за покупки на „Профимпекс“ ЕООД за м. 02 и 03. 2019 г., както и тези на „Тетранекс“ Е. за м. 02-05 2019 г., и на „Оптима бизнес Груп“ ЕООД за периода м. 02-11. 2019 г., и издадения РА на „Глен партнерс“ ЕООД. Видно от така представените доказателства изцяло се потвърждават изводите на ревизиращия екип относно отразените в дневниците за покупки стоки от подизпълнителите, както и невъзможността да доставят процесните стоки, поради липсата на реално осъществени доставки, установено с издадените 2 ревизионни акта на прекия доставчик „Лава Електроникс“ ЕООД.

При справка в деловодната система на АССГ се установява единствено оспорване от страна на „Лава Електроникс“ ЕООД на РА №Р-22221021002965-091-001/27.01.2022 г., като е образувано адм. д. № 8409 / 2022 г. по описа на АССГ, което обаче е прекратено с определение № 84 / 04. 01. 2023 г.

След като с влезли в сила РА е установено липсата на реално извършени доставки от „Лава Електроникс“ ЕООД към жалбоподателя, то правилно е отказано правото на приспадане на данъчен кредит.

В тази връзка, независимо, че по-голяма част от фактурите касаят авансово плащане, не е налице данъчно събитие по реда на чл. 25, ал. 7 от ЗДДС.

В решение от 21.02.2006 г. по дело С-419/02 г. на СЕС по отношение на правото на данъчен кредит при авансовите плащания е прието, че доставките на стоките и услугите са предмет на ДДС, а не плащанията във връзка с тях.

Съгласно насоките за тълкуване, дадени в т.35 и т.36 от мотивите на Решение на СЕС от 13.03.2014г. по дело С-107/13, Ф., „член 65 от Директивата за ДДС— съгласно който при авансово плащане преди стоките или услугите да бъдат доставени, ДДС става изискуем при получаването на плащането и върху получената сума — представлява отклонение от правилото на член 63 и като такова трябва да се тълкува стриктно (Решение от 21 февруари 2006 г. по дело BUPA Hospitals и Goldsborough Developments, С-419/02, R., стр. I-1685, точка 45). Така, за да може да бъде ДДС

изискуем при такива обстоятелства, е необходимо всички релевантни елементи на данъчното събитие, т.е. на бъдещата доставка на стоки или услуги, да са вече известни и следователно в частност стоките или услугите да са точно определени в момента на авансовото плащане (в този смисъл Решение по дело BUPA Hospitals и Goldsborough Developments, посочено по-горе, точка 48).“

На следващо място, с т.39 от мотивите на същото решение на СЕС, Съдът е потвърдил становището на Генералния адвокат по това дело, че член 65 от Директива 2006/112 не може да се приложи, ако се окаже, че към момента на авансовото плащане данъчното събитие е несигурно. Такъв би бил случаят по-специално при наличие на измама. При несигурност на платените авансово данъчни събития, приспадането на данъчен кредит по фактурите за авансови плащания, без съмнение, намалява данъчните задължения на ревизираното дружество за данъчния период на издаване на фактурите и това е действие, за което то не може да не знае.

Предвид изложеното по-горе, доказване, че в случая правото на приспадане на данъчен кредит е упражнено с измамна цел или с цел злоупотреба, е проведено успешно в хода на извършената ревизия. От страна на жалбоподателя не се ангажираха никакви доказателства за противното, като освен депозираната жалба, не е проявена никаква активност в процеса.

В същото време, жалбоподателят твърди последваща реализация на въпросните стоки. Представено е рамково споразумение със съдържание, напълно идентично с това, сключено с прекия доставчик, с американския му клиент - „А. I. OF W. F.“ I., 3 фактури /№12/29.05.2019г., №14/25.06.2019 г. и №16/03.07.2019 г./, с предмет „аванс“ във връзка с наредени плащания от чуждестранния клиент, ценови оферти и заявки. Представя се и издадена фактура към американското дружество извън ревизирания период - №47/08.05.2020 г. с предмет „500 лиценза за телекомуникационни сървъри“, целяща да удостовери реалното осъществяване на доставката или поне на част от нея /заявени са 680 броя от този вид/.

Не са представени обаче доказателства за изпращане на твърдените като получени от прекия доставчик лицензи за телекомуникационни сървъри на неговия американски клиент. Доколкото към така представената фактура не са представени митнически документи, в които ревизираното дружество да е вписано като доставчик, и с оглед доказаната невъзможност на „Лава Електроникс“ ЕООД въобще да достави както мини централите, така и лицензите за телекомуникационни сървъри, то изводът на приходните органи за липса на доказателства за реалност на сделките по спорните три продажни фактури, издадени от жалбоподателя към „А. I. OF W. F.“ I. също е правилен и законосъобразен.

В хода на ревизията е констатирано също така, че за ревизираните периоди основен клиент на жалбоподателя е „Агромонтж“ ЕООД. Констатирано е, че между дружествата са сключени два договора за доставка на стоки – от 12.02.2019 г. и от 01.07.2019 г., като от значение за процесния спор е първият посочен договор.

С договора от 12.02.2019 г. ревизираното лице е приело да достави на възложителя технологично оборудване в обект „Предприятие за преработка на тиквени семена“, находящо се в [населено място], общ. Д., обл. С.. Оборудването се състои от конкретно посочени 17 стоки по вид и единична стойност, описани подробно на стр. 3 в РД /сред тях са и метални силози за зърно/. С анекс от 02.04.2019 г. стойността на договора е променена от 897 786,00 лв. на 1 083 130 лв. без ДДС, като стойността на издадените 11 фактури и едно кредитно известие в периода от м. 02.2019 г. до м.

10.2019 г., отговаря именно на договорената с анекса нова цена. Общият размер на данъчните основи по фактурите е 1 083 130,01 лв., ДДС е 216 625,99 лв., а обща стойност – 1 299 756,00 лв.

Предмет на доставка по 7 от тези фактури е получено авансово плащане /общо фактурирана стойност 700 333,34 лв./, а по останалите данъчни документи предметът е доставка на стоки по договора /фактури №20/30.07.2019 г. и №21/31.07.2019 г. са с предмет „метални силози за зърно“ и същите са на обща стойност от 230 600,00 лв. след приспадане на авансите в тази връзка; фактура 24/05.09.2019 г. е с предмет „оборудване“, като към тази фактура има издадено КИ №28/28.10.2019 г., с което изцяло се анулира стойността от 2 796,67 лв. по фактурата; и последната фактура е №29/28.10.2019 г., която е с предмет „оборудване по опис, съгласно договора“ и е на стойност 152 196,67 лв., без ДДС след приспадане на авансите в тази връзка/.

Представени са още банкови извлечения, при анализа на които е установено, че всички фактури са платени в пълен размер по банков път /изключение прави само фактура №29/28.10.2019 г., по която е налице частично разплащане/; приемо-предавателни протоколи към фактури №20/30.07.2019 г., №21/31.07.2019 г. и №29/28.10.2019 г., както и доказателства за произход на металните силози за зърно от италианското дружество „Mulmix“, IT00403760283 /между страните е сключен договор №220219 именно с предмет доставка на силози; налице са инвойси, заявки за транспорт, фактури от превозвачите, ЧМР и опаковъчни листа/.

Доколкото документи за произход са предоставени единствено за фактурите с предмет „метални силози за зърно“, ревизиращите органи са приели, че Е. Т. 2020“ ЕООД не е разполагало с останалите видове стоки, описани в ППП от 28.10.2019 г. към фактура №29, а именно: верижни транспортъри, моторизиран шибър с бункер и микропревключватели, пасарела за инспекция, система за измерване температурата на зърното, сонда, ротативен шнек екстрактор за силоз, вентилация за силоз, радиален електрически вентилатор, силоз за ежедневен разход, елеватор, клапа двупътна, редлер, контролно ел. табло, крепежни елементи. В тази връзка доставката по фактура №29/28.10.2019 г. е оспорена като реална.

Издадения РА (стр. 2 от същия) изцяло потвърждава фактическите и правни изводи в издадения РД, както и предложението за определяне на дължимия данък.

Съдът намира, че в тази си част оспорения РА също е правилен и законосъобразен.

Както беше посочено, от страна на жалбоподателя не се ангажираха никакви доказателства в подкрепа на твърденията в жалбата. В същото време, след като безспорно е установено в хода на ревизията, че прекият доставчик на жалбоподателя – Лава Е.“ ЕООД не е разполагал със стоката предмет на доставките, то същата тази стока не може да бъде предоставена и на американското дружество. По същия начин правилно е установено в хода на ревизията, че са налице данни единствено за закупуването от страна на жалбоподателя на металните силози, поради което няма как да се прехвърли собствеността върху останалите стоки предмет на фактурите. При положение, че самият жалбоподател не разполага със собствени или наети складови бази, където да е съхранявана стоката и липсата на данни за предходен доставчик, от който да е закупена, правилни са констатациите за липсата на реално осъществени доставки.

При това положение, съдът счита, че не винаги наличието на издадена данъчна фактура означава и наличие доставка. Издадените първични счетоводни документи

сами по себе си не означават наличието на извършени доставки, по смисъла на закона. Наличието на издадени фактури, не представлява данъчно събитие, нито доказва извършването на доставката.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че обжалвания ревизионен акт, е издаден от компетентен орган и в съответната форма, като са спазени процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му и не страда от пороци обуславящи неговата отмяна.

При този изход на спора, на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, ще следва жалбоподателя да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение, определено съобразно чл. 8, ал. 1, във връзка с чл. 7, ал. 2, т. 5 от Наредба № 1 / 09. 07. 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на „Екуипмънт Трейд 2020” ЕООД, [населено място], срещу Ревизионен акт № Р-22221020001170-091-001 / 23. 07. 2021 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., потвърден с Решение № 599 / 26. 04. 2022 г. на директора на Дирекция „ОДОП” – С., с който са определени задължения по ЗДДС в общ размер 389 699,95 лв., както и лихви в размер на 82 172,74 лв.

ОСЪЖДА „Екуипмънт Трейд 2020” ЕООД, [населено място], [улица], ет. 4, ЕИК[ЕИК], да заплати на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика” – С., [улица], юрисконсултско възнаграждение в размер на 23 525 (двадесет и три хиляди петстотин двадесет и пет) лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: